

cio. Meurs. Grac. seriat. Apollo Lycius sonat Apollinem-Lupum. Sic ab Homero dicitur *Lycogenes*, eò quod Latona sub specie lupæ peperit; uti dicemus, 7. April. Quin in templo Delphico lupi specie Apollinis simulacrum est. Buleng. de Prodigis, cap. 35. A

Simulacrum Delphicum specie lupi.

Statuaphoronei.

Unde Apollo dictus Lycius?

Lignum in lupos.

Apollo ab aliis lupo-ram.

ren pnum Pythonem, ex eo loco, qui appellatur Tempe, aurum attulit; sive quod Pastorialis Deus lupos interemerit. In fabulis nil mirum, quod divinentur causæ; igitur altruitur quod quilibet cogitat.

20 Sanè Apollinis Lycij sortes apud Priscos celebratae, & ita facium creditum oraculum; quod Pindanus in Olympic. Od. 13. v. 154. dixerit: *Lycia ara regina. Innuit Virgil. ut vidimus, & Propert. 3. Eleg. 1. v. ult. Lycia vota probante Deo. Festus Pompejus, litt. I. inquit: Lycij Apollinis oraculum maxima claritatis fuit, ob luporum interfictionem. Eulenger. de Oracul. cap. 38. Gyrald. Syntagm. 7. à n. 9. & Macrobi. 1. Saturnal. cap. 17. Ibi fons Apollini sacer, quod qui oraculum adeunt, carnes oblatas in sacrificio, devorandas offerunt; ut coram assidente sacerdote, ex illis auguria captent. Athen. lib. 11. n. 11. Pliniusque 32. cap. 2. Lycia in fonte Apollinis, pisces ter fistula evocati, veniunt ad auguria. Diripere eos carnes pisces. objectas, letum est consultantibus; caudis abigere, dirum. Appositè jocus Varro, lib. 3. cap. 13. Hos pisiculos nemo cocus in jus vocare auder. Etiam refert Dalecamp. in loc. cit. Plin.*

21 Postquam Xerxes subiect Aegyptum (de quo 14. Maij) cogitavit se Duce, collectis novis selectissimisque copijs, expugnare Graeciam, ulciscique dedecus, quo ejus pater Darius Hystraspis affectus tum in reditu ab expeditione Scytica, cum in pugna Marathonia: quapropter ut pervenit Sardis è Sufis, praœcones in Graeciam misit, ut singulas quasque urbes adeant, & ignem tetramque à Graecis depositant. Diodor. Sicul. lib. 11. n. 3. Hujusmodi insolentia frequens apud Reges Persarum, ut etiam constat è sacris, Judith. 1. 11. plurisque ex Ethnicis referunt, ut Herodotus lib. 7. & Senec. 3. de Ira, cap. 20. Tunc Lacedæmones legatorum alios in fornaces miserunt, ut ignem haberent; alios in puteos demiserunt, ut haberent aquam; quod ægræ tulerit Xerxes decrevitque bellum in Graeciam ferro & igne: igitur additum probrum recens prioribus injurijs. Aptè Seneca d. In hos enim quia non supinis manibus exceptant servitutem, missisque legatis libera responsa dederant (que contumeliosa Reges vocant) dictus, sive de Lycio, quem vicit, & victoria sua testimonium hoc nomen induit; sive quod est Lycios à candore, idem enim & Sol creditur sive quod transfiguratus in lupum, cum Cyrenem concupivit; sive quod in lupi habitu Thebanos ceiderit; sive quod lupus ei primum post inter-

Sortes in ejus templo oraculum.

Xerxes re- spicit à proposito, sed impelli- tur in somnijs.

Xerxes de- cernit ex- peditionem in Graeciam.

Eliam re- velatur Ar- tabano.

Spartani ejus legatos interce- runt.

Xerxes se- ducius à da- mone.

jam

jam jam in Graeciam transiturus, morte interceptus fuit. Xerxes itaque & patris inceptu & Mardonij hortatu exitatus, Graecis bellum inferre decrevit. In copiarum naviumque instrucionem triennium consumplit post debellationem Ægyptiorum. Kalend. seu Diarium Græc. ex ipso Diodor. Sicul.

22 Alij alia & aliter autumant, maximè Herodotus referens, quo Xerxes percitus in Graecie expeditionem (quam conceperat mente, & coacto Principum & Satraparum concilio, foeverat Mardonius, ejus frater) contrà sentiente Artabano Xerxis patruo: qui quidem ita discrimina perspicue exposuit, ut Rex à proposito recederet, potissimè quia Deus gaudet (dicebat) eminentissima quoque deprimere. In compendium ergo redigam, quæ fusè narrat Herodot. lib. 7. à n. 5. Pericula igitur considerans Xerxes, revocavit secum & coram Satrapis sententiam. At cum nocte illa cubitum issit, & obdormiendo quiesceret; visus est in somnijs videre quemdam corpore ingenti ac specioso, qui sibi aditans increparerit, quod à prima aduersus Græcos invasione reliquerit; monendo ut ire pergeret, quam interdiu ire destinaverat viam: quo quidem spectrum evanuit, & Xerxes evigilans uti spectrum de pexit, vel phantasie ludibrium.

23 In sequenti nocte idem rursus insomnium quietenti Xerxi absens; quiesque de illo genius, dixit; quomodo verba sua parvipenderet, revocando sententiam expeditionis in Graeciam: quam nisi exemplo executioni mandaret, homo nihil haberetur. Hoc viso pecceret, illa nocte accersito Artabano, somnium cum illo contulit, è cubili exiliens: & ut sciret, an casu vel meditato è coclo somnium delaplum; patrum coegit (etsi ab illo audieret, nutus Dei non esse in somnium) folio regali federe, veste Xerxis, hujus in cubili cubare; ut si idem Artabano appareret, à Numinis missum; sin autem, casu reputaretur insomnium. In Xerxis opprobrium & ignominiam idem genius vel bonus vel malus, dormienti Artabano contigit, cui dixit superassens: *Tune ille es, qui se- fenantem ire in Graeciam, Xerxem distines? Tu ne- que in futurum, neque in præsens consideras; quid Xerxem pati necesse sit. His dictis, vir ille Artabano in somnis visus est minitari, can- dentique ferro conari ejus oculos eruere: quare vehementer exclamans, è lecto Artabanus exilij, Xerxemque vigilem in somnij iterati monuit, palinodiam cantans senten- tie prius prolate, ne transiret in Graeciam:*

Tom. I. Ephem.

modoque Regem stimulans ut totis viribus exequeretur, quæ divinitus missa & monita utroque nesciente quo sine missa.

24 Ubi dies extitit, erectis ex visione animis & cristics, Xerxes Persis retulit, exposita simul Artabani exhortatione (qui è cunctis prius solus expeditionem dehortatus fuerat) in bellum Atticum universas provincias movit, ut altius prosterneretur, à cacodæmone, amore proprio atque superbia seductus, continuatis genij dolis ne resipiceret. Inueni expeditionem (infit idem, num. 9.) Xerxi tertium in somnis visum oblatum est. Illi videbatur, surculo oleagineo coronatus esse; cujus ramis universa tellus occupatur, & mox corona capiti circumdata, evanescente. Ita Magi visionem interpretati sunt; ut illico universi Principes concilio adstantes, cupidi promisi honoris, in suam præfecturam digredierentur, ut militem conscriberent, atque delectum facerent; ut ampliore cum sonitu illorum memoria periret, ut videbimus.

DIES XXX. JANUAR.

1 G Rad. 10. Solis in Aquario. In III. K. faustus, Dariot. In mediastinos influit, qui vita brevissima, & labiosæ. Ita Jul. Firmic. Matern. Præcedens cauda Capricorni mane oritur. Junctin. K. A. Piscium australior mane oritur. Alsted. Encyclop. Idicula circa primam faciem parte sui occidere incipit. Vehemens flat Aquilo cum imbre. Ptolom. Ab Hebreis dicitur parva Lyra (seu Vultur cadens) Ingeniculati psalterium. Kircher. de quo German. Cæsar. in Arat. cap. 21.

Tempora lava premit parti. subiecta Draconis.

Summa genu subversa tenet, quæ se Lyra volvit.

vir stans sine capite, est hujus gradus hyeroglyphicum à Sphær. Arab. Dies ultimus Mensis apud Hebreos, qui plenus, cum constet 30. dieb. Salian. & Scaliger. Speciali sacrificio tanquam Neoreniam celebrari, asserit Munster. in K. fol. 149. Unde tam prima dies, quam trigesima Mensis celebris erat in memoriam divinæ gubernationis.

Leon. Mar. in K. 30. Maij. Perfectum Velum interius Sanctuarij in Tabernaculum erigendum, opere plumario & polymito.

Rab. Jose ex Exod. 26. 31. & 36. 35. Trium vela pretiosa erant in Tabernaculo: primum in introitu, secundum ante Sanctum, ex byzfo & purpura confectum, variisque coloribus

V 2 bus

bus distinctum : tertium ante *santa-sanctorum*, picturatum omnis generis floribus & ornamenti, exceptis tantum animantium figuris. Joseph. 3. *Antiquit. cap. 5.* De Velo templi ita loquitur, 6. de Bell. *cap. 6.* Ad hoc autem, hoc est, *Velum Babylonicum, byacintho & byso & coeo & purpura variatum, mirabili opere factum, neque contemplationis expers colorum permissione sed velut omnium rerum imaginem praeferens. Cocco enim videbatur ignem imitari, & byso terram, & byacintho arietem, ac mare purpura, parum quidem coloribus, byso autem & purpura originis quoniama byssum quidem terra, mare autem purpuras gignit etaque in eo perscripta omnis celi ratio prae signa. Hoc est ve-
lum, quod Assertoris N. morte scissum adiutus tem- pli, & re- tissim incri- pti paxione.*

Ex quo confitimus, & quibus columba ex egeissa ex templo, & re- tissim incri- pti paxione.

Mors Moysis ann. 1583. num. 35. Adi 7. Februar. num. 3.

Gedeon morei de hostium in- fiamta. Conventione Davidis & Jonathae. 33. Nonnulli ex eis signant conventionem

Lavidis & Jonathae, praemissis sagittis: at suo loco & tempore, 30. Mart. n. 2. Hac etiam die retro annis 146. juxta Turselin. & Briet. cum pridié victoriam amississent filii Irael, de tot millibus triumphante Benjamini, et si in justam haberet causam steteant animo refaciendi & honorem amissum, & detrimentum illatum, redauspicio certamine; quod audacter fecerunt, maximè

Secundum vi- et Perja- min exerci- cum if- ati. Tam multa scelerum facies: non ullus arato Dignus honor; squalent abditiis arva colonis, Et curva rigidum falces conflantur in enses. Hinc pingebatur virgo, caduceum dextrâ & olea ramum perferens lînistrâ. Hemelar. d. Tabul. 6. & 23. Ne succenseret Apollo bus abactis à Mercurio, hic dono dedit ei à se Lyram inventam; ab illoque viciissim accepit virgulam: quam Mercurius tenens, cum vidisset duos dracones inter se certantes, in medium eorum projectit, & illico re-

tumque pugnae irregulari intuentes, exercitum totum direxerunt in Silo, ut Deum consulerent. Vide 4. Febr. n. 3. Anno Christi, 31. ejus jejunijs dies vigesimus quartus.

*Dies XXIV
jejunijs chri-
sti.
Ara Pacis.*

K. V. erecta arâ Paci ab Augusto post viatoriam Aetiacam, toto orbe in pace composito, clausoque Jani templo, ut naesciente Christo videretur in terra pax hominibus, & abundantia pacis.

Fondibus Actiatis comptos redimita capillos, Pax ades, & toto mitis in orbe manes!

Ovid.

Ait Ovid. 1. Faſt. v. 711. quam nutricem Cereris facit, Cereremque Iacis matrem, appellat, v. 704. Victima Paci sine cæde. Offerebatur inter Græcos calathus cum hordeo, corona, gladio & igne. Ara in sacris à sacrificulo ambiebatur, portante canistrum, faculam extinctam, ac dicente: o veneranda! d regina Dea, reverenda d Pax! Domina choros facis & nuptias: acipe hac nostra sacra libamina. Aristophan. in Pax. Dramat. ultim. à v. 54. Apud Romanos cædebatur victimâ, sed non coram Pacis simulacro, sed seorsim; cuius tantum pedes offerabantur Paci. Gyrald. Synt. 17. n. 96. Ita intelliges, cur non linguae plaudantur, sed pedes evangelizantium pacem. Isa. 52. 7. Nahum, 1. 15. & Rom. 10. 15. Haud aliter exponendus Ovidius, dicens v. 709.

Thura iaceidores Pacalibus addite flammis: Albaque perfusa victimâ fronte cadat.

Idem.

4. De Pacis imaginibus plura dicemus, 11. Februar. n. 4. & 7. Quæ proprior videatur, est foemina cornucopiam ferens, quæ face succensâ arma & spolia hostium comburit. Hemelar. Numisnat. Tabul. 25. Hoc pacis insigne, arcum conterere, arma confringere, & scuta igne comburere.

Religata catenis. Jam pridem vestro sub pede bella jacent.

Ovid. ibid. v. 701. Quiuscit in pace furi- bunda Bellona, Cerelque surgit discordia regimine extincta. Virgil. 1. Georg. à v. 505. succinit:

Quippe ubi fas versum, atque nefas, tot bella per orbem,

Tam multa scelerum facies: non ullus arato Dignus honor; squalent abditiis arva colonis,

Et curva rigidum falces conflantur in enses.

Hinc pingebatur virgo, caduceum dextrâ & olea ramum perferens lînistrâ. Hemelar. d. Tabul. 6. & 23. Ne succenseret Apollo bus abactis à Mercurio, hic dono dedit ei à se Lyram inventam; ab illoque viciissim accepit virgulam: quam Mercurius tenens,

cum vidisset duos dracones inter se certantes, in medium eorum projectit, & illico re-

*Caducus
Mercurij.*

cesserunt, unde virgula illa dicta *Caduceus*, & cum serpentibus index pacis: quæ quidem concessa Mercurio, quia pacis origo inter dracones. Hygin. lib. 2. cap. 8. Macrob. 1. *Saturnal.* cap. 19. Rhodigin. lib. 21. cap. 16. Cœl. Gregor. 1. *Hierogl.* cap. 27. Pier. Valer. lib. 15. cap. 43. & 45. Hic tamen complexus anguum (ait Plin. lib. 29. cap. 3.) & effectorum concordia, causa videtur esse; quare exterâ Gentes Caduceum in pacis argumentis, circumdatâ effigie anguum fecerint: neque enim cristatos esse in Caduceo mos est. Cum hasta & oliva imaginem conflavit Vespasianus, & Titus. Hemelar. Tabul. 11. & 12. Ali quando efficta cum olivæ folijs & hasta purâ, tanquam Diva, & concito gressu currens. Tabul. 49. Statua ejus collocata inter Fortunam & Abundantiam, refert Ludoovic. Nonn. in Ast. Goltz. Tabul. 12. Veniunt cuncta bona pariter cum illa. Juvenal. Sall. 1. V. 116.

Ux colitur Pax, atque Fides, Victoria, Virtus, Quæque salutis creptu Concordia nido.

5. Triumphus L. Cornel. Sylla Di- catoris ex Græcia, Afsia, Ponto & Mi- thridate. Reusn. Briet. ann. V. C. 673. & Goltz in Faſt. fol. 175. Triumphus ejus cum magnifico sumptu, & raro aspectu regiorum spo- liorum esset splendidus & plus tamen dignitatis habuit, & pulchrius spectaculum præbuit propter exiles. Nobilissimi enim & potentissimi ci- vium, sertis redimiti, currum sequebantur, ser- vatorem & parentem vocantes. Omnibus conse- dit, rerum gestarum rationes in foro edens, haud minori diligentia fortuna, quam virtutis opera recensuit: & ad extremum ob tam prof- peros evenius felicem se cognominari jussit. Ita Plutarch. in Sylla. Felix iste inter scelestos sceleratissimos, audax & procaꝝ patien- tiâ subditorum, quia fortuna arrisit, dum iustitia tabuit, gloriosè florens inter illos, quibus infelicem feliciter vivere, expedie- bat! Merito Seneca de Consolation. ad Mar- ciam, cap. 12. exclamat: Hominum malis il- lius nimis secunda res constabat: non verius invidiam Deorum, quorum illud crimen erat, Sylla tam felix. Nulla Ethniconum historia siue fabulae pipere. A fortuna felix dictus (ait Cornel. Nepos de Viris illustrib. n. 75.) cum parvulus à nurice ferretur; mulier obvia, Sal- ve, inquit, puer, tibi & Republica felix. Cur felix dictus?

Statim quæta que hac dixisset, non potuit in- veniri. Triumphus, quo die sacra celebrata Providenta, de quibus 26. April. & i.e. Iava, 30. Aug. ubi illius imagines variae. Ab & imagi- Hemelar. Apror. numism. Tabul. 25. pin- poposcisset ejus operum pulcherrimum; sed gitur cum fulmine. Sequitur superbos ultor à ille non indicaret quodnam eximium, attu- Phry-

Achil. Boc.

Ludi Apol- linares.

cum Vene- re & Phry- ne.

Phryne secretum excusit: finxit officinam conflagrare, atque renunciari fecit Praxitelis; qui exanimatus, *Aetum est*, inquit, de laboribus meis, si Satyros & Cupidini flammam non pepererum. Tunc Phryne opera elegan- tiora cognoscens, sibi delegit Cupidinem, ac in Thelpijs collocavit. Nero illum statuit in Octaviæ Scholis, id est, in superiore balnei labro. Plin. d. & Dalecamp. hic, & Rhodigin. lib. 30. cap. 20.

7 Alexander Magnus, renuente milite propter frigus intolerabile, ultra flumen Hyphatium progredi; præ ira iussit Regiam claudi, quod per biduum factum. *Tertio die* (ait Curtius lib. 9. cap. 3.) processit, exigique duo-

Trophea
Alexandri
*intraea ex-
peditionis
a vanitate
elegitata.*

aras ex quadrato saxe, monumentum ex-
peditionis sue; munimenta quoque castrorum ius-
st extendi, cubiliaque amplioris forma, quæna
pro corporum habitu, relinqui; ut speciem om-
nium augeret, posteritati fallax miraculum pre-
parans. Expendimus vanitatem, Tom. 6. T. 4.
n. 23. Aras quinquaginta cubitorum erant,
ait Arrian. lib. 5. cap. 4. Diòdor. Sicul. lib.
17. n. 95. Plutarch. in *Alexandr.* cap. 109.
Senec. *Suafor.* 2. & Justin. lib. 12. n. 10.
Glycas astruit, columnam statuisse, cum
inscriptione: *Alexander hucusque penetravit. Lu-
can. 3. Pharsal. V. 333.*

Lucan. Hic ubi Pelleus post Tethyos equora duxit
Constitut, & magno vinci se fassus ab orbe est.

Plin. lib. 8. cap. 17. *Hypasis* (inquit) fuit
Alexandri itinerum terminus: exuperato tandem
anne, atque in adversa ripa dicatis. Cau-
sam refert Bertius Bever. Segment. 8. Ora-
culo, à quo ibi accepit: Usquequid Ale-
xander? Arrianus, lib. 3. cap. 3. testatur
suo adhuc tempore exercitus Alexandri
vestigia ac monumenta, antiqua facella,
altaria, fundamenta castrorum, & ma-
ximos puteos. Idem Solin. cap. 55. qui cap.
52. Hic (ait) tertiam Alexandriam condidit.

Hic enim locus est, in quo primum à Libero
Patre, p̄st ab Hercule, deinde à Semiramides
postremo etiam à Cyro aræ sunt constituta: quod
proximum gloriae omnes duxerunt, illousque pro-
movisse itineris sui metas. Vid. Orosium, lib. 3.
cap. 19. Blancard. & Freinsheim. in loc. cit.
Curt. Hac etiam die in G. K. legitur: Sta-
tua Thrasyllo Eleo vati. Meminit hujus Pau-
san. cap. 244. sed rara ejusdem statuæ in-
signia. Per dextrum humerum feles repit, pro-
pe canis jacet bipartito dissectus, nudato jeci-
nore. Idem cap. 178. Sylburg. legit pro
fele, *Stellionem*; de quo Plin. 11. cap. 26.
& 29. 4. asserit scorpionibus hostem. Vi-
ctoria fuit de Agide Spartanorum Rege,
pro Mantinenibus pugnans, in quo cer-

tamine viderunt dimicantem Neptunum
quapropter ei trophyum dedicarunt. Pau-
san. cap. 244.

8 In Ægypto sacra Soli, Heliopoli. Dicemus fuisse ubi de ejus translatione
loquamur ab Ægypto in Alysiam, 7. Maij.
Modo tantum Ægyptiam Heliopoli pom-
pam. *Vehitur simulacrum* (ait Macrobi. 1. Sa-
turnal. cap. 23.) *ferculo*, veluti vehuntur in
pompa ludorum Circensum Deorum simulacula. Su-
beunt plerunque Provincia proceres, raso capite,
longi tempore cæsimonia puri, serunturque di-
vino spiritu, non suo arbitrio, sed quo Deus
propellit vehentes; ut vidimus apud Antium
promoveri simulacula foriunaram ad danda res-
ponsa. Obiter notandum, fortunam no-
tarum tam Antij, quam Prænestine duabus
foeminarum imaginibus, hasque dici *sor-
tes*, quæ reddebantur & motu & voce, *Imago For-
tunæ.*

Pompa in
honorem
Osridis.

Martial.

Seu tua veridica discunt responsa sorores.
Id est, *Fortuna Antiatina* (ait Domit. Cal-
derin. hic) ubi colebatur *Fortuna sub duarum
sororum imagine*. Idem Bulenger. de *Sorib.*
cap. 1. Monuerunt (inquit Sueton. in *Cal-
gul.* cap. 57.) & *Sortes Antiatina*, ut à Cas-
sio caveret. Nata filia Neroni, decretum,
ut *Fortunatum Antij*, quod edita in lucem,
effigies aurea in solio Capitolini Jovis collo-
rentur. Tacit. 15. Annal. cap. 23. Ita ergo
Fortuna utrobique colebatur. Cur vero
sub duarum specie, sub judicio & sentiu-
cujsusque est. Fortunam *Vialen* nonnulli ar-
bitrantur, alio nomine *Deos Viales*; quia
ad illam vota pro itu & reditu: unde *For-
tuna Redux*, uti dicemus, 12. Octobr. Alij
pro dupli facie accipiunt *Fortunæ*; quare *Duplici fa-
cie.*

*Initio ad
Mithrica
sacra.*

*Fortuna
Vialis.*

*Providen-
tia.*

*Areopagus
clausus.*

Areopagus

clausus.

*Diana Co-
rÿphaea.*

Olea.

Per dextrum humerum feles repit, pro-
pe canis jacet bipartito dissectus, nudato jeci-
nore. Idem cap. 178. Sylburg. legit pro
fele, *Stellionem*; de quo Plin. 11. cap. 26.
& 29. 4. asserit scorpionibus hostem. Vi-
ctoria fuit de Agide Spartanorum Rege,
pro Mantinenibus pugnans, in quo cer-

fe-

*Flagellatio
Ægyptio-
rum.*

fecit Sami, ipse se ex ære fudit; præter si-
militudinem mirabilem fama magnæ subtilitatis
celebratus. Dextræ limam tenet, lœva tribus
digitis quadrigulam tenuit, translatam Prænesti-
tanta parvitatis; ut totam eam, currumque &
aurigam integeret alis simul facta musca.

*Flagellatio
Ægyptio-
rum.*

9 Die novissimo Mensis in templo
Osiris Ægyptiorum flagellatio. K. Egypt.
Exponit Herodotus, 2. n. 18. Verberantur
(inquit) post sacrificium cuncti & cunctæ, mul-
ta sane hominum milita. Quo autem verberen-
tur, non est mihi fas dicere. Præcipue hoc fa-
ciunt *Cares*; adeò ut gladiis quoque frontes con-
cidant. Frequens inter illos usus, ut vide-
bimus, 5. Februar. n. 20. & 7. Decembr. In
sacris Isidis Bubastæ. Nihil superstitionem
in cunctis Ethnicis, quod non ab Ægypti-
tis. Mira embolia, ac pertinaciam in tur-
pi patientia, videbimus in sacris Diana Orthia,
& Fascelidis, inter pueros, 13. Au-
gust. inter puellas, 26. Februar. promiscue,
4. April. absque ulla lachryma. Haud tan-
ti roboris erant Ægypti: dolore liquefie-
bat cor, indice oculorum. Unde, ut ait
Rhodigin. lib. 13. cap. 23. Xenophanes phy-
sicus, cum Ægyptios sese verberantes atque
lugentes esset intritus; submonuit clementer, ne
lugere pergerent, si crederent Deos. Clarebunt
quæ digni supplicio, qui talia colebant
Numina, in sacris Mithricis, quæ iniciati,
ignem experiuntur, frigus tolerant,
famem patiuntur, uruntur liti, per va-
ria tormentorum genera ducentur; ita
ut quasi supra homines exuerent huma-
nitatem, se à sensu doloris ostentantes im-
munes, maximè præ cruciati dolentes; igi-
tur tot in poenis absque ulla perturbatio-
ne, immò sine commotionis indice. Elias
Cretens. in Nazianz. 3. Orat. Advers. Ju-
lian. n. 83. Bulenger. 1. de Magia, cap. 4.
& alij videndi, 19. Decembr. n. 29. Idem in
sacris Isidis, de quo 7. D.

10 Apud Athenienses (quorum Men-
fes Lunares) pridie Kalend. seq. claudeba-
tur Areopagis; ni aliquid grave occurre-
ret: tuncque noctu judicium siebat, nisi
dum Areopagitis adderentur novem Prin-
cipes (quod siebat singulis annis post cen-
sum datum) tunc enim dio judicabant in
portico Regiæ. Jul. Pollux lib. 8. cap. 38.
& Demosthen. Orat. 1. in Aristogiton. Vid.
die 22. n. 5. & 27. n. 17. Etiam inter Epi-
dauros juxta templum Dianæ Coryphæ
hac die celebrabatur oliva Herculis. Kal.
Graec. De illa Natal. Comes, 7. Mytholog.
cap. 1. ait: In agro Epidauriorum cum Hercu-
les venisset ad quandam collam, oleam manu
Præsides. De quibus in præsentiarum, di-
cun-

DIES XXXI. JANUAR.

*On numeratur gradus Solis in
Signo propter series Deca-
norum. Tempestas ex occasu precedentium Sig-
norum. Columnæ. Imbris cum nivibus permis-
sæ cadunt. Ptolom. Sequens caude Capricorni ma-
ne oritur. Junctin. R. A. Roma sacra Deis Pe-
natibus, qui Patricij & Urbani dicuntur. K. V.
Dixi plura ex professo Tom. 4. T. 5. à n.
28. de Genijs, Larvis, Manibus, Pe-
natibus, Laribus, aliisque dæmonibus.
De Laribus Urbanis, agemus, 1. Maij, *Lares*
n. 6. aliisque diebus, sic igitur appellaban-
tur, quia Urbitum Custodes, Praefites, vel
Præsides. De quibus in præsentiarum, di-
cun-*